

**OVERENSKOMST
MELLOM
REPUBLIKKEN TYRKIA
OG
KONGERIKET NORGE**

**TIL UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING
OG FOREBYGGELSE AV SKATTEUNNDRAGELSE
MED HENSYN TIL SKATTER AV INNTEKT**

Republikken Tyrkias Regjering og Kongeriket Norges Regjering,
som ønsker å inngå en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging
av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt,
er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Personer som omfattes av overenskomsten

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av eller i begge
de kontraherende stater.

Artikkel 2

Skatter som omfattes av overenskomsten

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt som utskrives for regning
av en kontraherende stat eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten
hensyn til på hvilken måte de oppkreves.
2. Som skatter av inntekt anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt,
eller av deler av inntekten, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast
eiendom, skatter av den samlede lønn betalt av foretak, så vel som skatter av verdistigning.
3. De gjeldende skatter som overenskomsten får anvendelse på er især:
 - a) I Norge:
 - (i) skatt på alminnelig inntekt;
 - (ii) skatt på personinntekt;
 - (iii) særskatt på petroleumsinntekt;
 - (iv) grunnrenteskatt på inntekt fra produksjon av
vannkraft;
 - (v) kildeskatt på utbytter; og
 - (vi) skatt på honorar til utenlandske artister m.v.;

(i det følgende kalt "norsk skatt");
 - b) I Tyrkia:
 - (i) inntektsskatten; og
 - (ii) selskapsskatten;

(i det følgende kalt "tyrkisk skatt").

4. Overenskomsten skal også få anvendelse på alle skatter av samme eller vesentlig
lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter blir utskrevet etter
tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst. De kompetente myndigheter i de
kontraherende stater skal underrette hverandre om enhver viktig endring som er foretatt i
deres skattelovgivning.

Alminnelige definisjoner

1. Hvis ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:

- a) (i) "Norge" betyr Kongeriket Norge, og omfatter landterritoriet, indre farvann, sjøterritoriet og områdene utenfor sjøterritoriet hvor Kongeriket Norge i overensstemmelse med folkeretten, kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster; uttrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland;
- (ii) "Tyrkia" betyr det tyrkiske territoriet, og omfatter sjøterritoriet så vel som de maritime områder hvor Tyrkia, i overensstemmelse med folkeretten, har jurisdiksjon eller suverene rettigheter med hensyn til undersøkelse, utnyttelse eller bevaring av naturforekomster;
- b) "en kontraherende stat" og "den annen kontraherende stat" betyr Norge eller Tyrkia slik det fremgår av sammenhengen;
- c) "person" omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning av personer;
- d) "selskap" betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
- e) "foretak i en kontraherende stat" og "foretak i den annen kontraherende stat" betyr henholdsvis et foretak som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foretak som drives av en person bosatt i den annen kontraherende stat;
- f) "internasjonal fart" betyr enhver transport med skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport som drives av et foretak hjemmehørende i en kontraherende stat, unntatt når skipet, luftfartøyet eller kjøretøyet for veitransport går i fart bare mellom steder i den annen kontraherende stat;
- g) "kompetent myndighet" betyr:
 - (i) i Norge, finansministeren eller den som har fullmakt fra ministeren;
 - (ii) i Tyrkia, finansministeren eller den som har fullmakt fra ministeren;
- h) "statsborger" i forhold til en kontraherende stat betyr:

- (i) enhver fysisk person som er statsborger av denne kontraherende stat;
- (ii) enhver juridisk person, interessentskap eller sammenslutning som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i denne kontraherende stat;

2. Når en kontraherende stat på et hvilket som helst tidspunkt anvender denne overenskomsten skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som uttrykket på dette tidspunkt har i henhold til lovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som overenskomsten får anvendelse på, og den betydning som uttrykket har i henhold til skattelovgivningen i denne stat gjelder fremfor den betydningen som uttrykket gis i annen lovgivning i denne stat.

Artikkel 4

Skattemessig bopel

1. I denne overenskomst betyr uttrykket "person bosatt i en kontraherende stat" enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, rettslig hovedkontor, sete for ledelsen eller ethvert annet lignende kriterium og omfatter også denne stat, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Men uttrykket omfatter imidlertid ikke personer som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i denne stat.

2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge kontraherende stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:

- a) han skal anses for bosatt bare i den stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge stater, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
- b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer en fast bolig i noen av dem, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han har vanlig opphold;
- c) hvis han har vanlig opphold i begge stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger av begge stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses for hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for hjemmehørende bare i den stat hvor den virkelige ledelse har sitt sete. Har imidlertid en slik person sin virkelige ledelse i en kontraherende stat og sitt rettslige hovedkontor i den annen kontraherende stat,

skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater ved gjensidig avtale avgjøre i hvilken stat personen skal anses for å være hjemmehørende i henhold til overenskomsten. I fravær av slik gjensidig avtale, skal en slik person ikke anses for å være hjemmehørende i noen av de kontraherende stater med hensyn til å nyte godt av fordeler som følger av overenskomsten.

Artikkel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket "fast driftssted" betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretaks virksomhet helt eller delvis blir utøvet.
2. Uttrykket "fast driftssted" omfatter særlig:
 - a) et sted hvor foretaket har sin ledelse;
 - b) en filial;
 - c) et kontor;
 - d) en fabrikk;
 - e) et verksted, og
 - f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et steinbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes.
3. Stedet for et bygningsarbeid, et anleggs-, monterings- eller installasjonsprosjekt, eller kontrollvirksomhet tilknyttet slike, utgjør et fast driftssted, men bare hvis stedet opprettholdes, eller prosjektet eller virksomheten varer, i mer enn seks måneder.
4. Uansett punkt 1, 2 og 3, når et foretak i en kontraherende stat utfører tjenester (andre enn slike som er omfattet av artikkel 14) i den annen kontraherende stat;
 - a) gjennom en eller flere fysiske personer som er til stede i denne annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode, og mer enn 50 prosent av bruttoinntekten som kan henføres til foretakets aktive virksomhet i løpet av dette eller disse tidsrommene skriver seg fra tjenester utført i denne annen stat gjennom denne eller disse fysiske personene;
 - b) i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode, og disse tjenestene er utført for det samme prosjektet eller for tilknyttede prosjekter gjennom en eller flere fysiske personer som utfører slike tjenester i den annen stat, eller som er til stede i den annen stat med sikte på å utføre slike tjenester. Foregående punktum omfatter ikke fysiske personer som utfører slike tjenester på vegne av et annet foretak med mindre det førstnevnte foretaket overvåker, instruerer eller kontrollerer måten den fysiske personen utfører tjenestene på,

skal virksomheten som består i å utføre disse tjenestene i den annen stat anses for å være utøvet gjennom et fast driftssted som foretaket har i den annen stat. Dette gjelder likevel ikke hvis disse tjenestene er begrenset til slike som er omfattet av punkt 5 og som, hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted, ikke ville gjort dette faste forretningsstedet til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.

5. Uansett de foranstående punkter i denne artikkel, skal uttrykket "fast driftssted" ikke anses å omfatte:

- a) bruk av innretninger utelukkende til lagring eller utstilling av varer som tilhører foretaket;
- b) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for lagring eller utstilling;
- c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretak;
- d) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretaket;
- e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive enhver annen aktivitet for foretaket, som er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet;
- f) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av aktiviteter som er nevnt i underpunktene a) til e), forutsatt at det faste forretningssteds samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet.

6. Når en person, som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 7 gjelder for, opptrer i en kontraherende stat på vegne av et foretak i den annen kontraherende stat, skal foretaket uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 anses for å ha et fast driftssted i den førstnevnte kontraherende staten med hensyn til enhver virksomhet som denne personen påtar seg for foretaket hvis en slik person:

- a) har, og vanligvis utøver, i denne staten, fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket. Dette gjelder likevel ikke hvis virksomheten til en slik person er begrenset til å gjelde aktiviteter nevnt i punkt 5, og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted, ikke ville ha gjort dette faste forretningsstedet til et fast driftssted etter bestemmelsen i nevnte punkt, eller.
- b) ikke har slik fullmakt, men vanligvis opprettholder et varelager i den førstnevnte stat fra hvilket han jevnlig leverer varer på vegne av foretaket.

7. Et foretak skal ikke anses for å ha et fast driftssted i en kontraherende stat bare av den grunn at det driver forretningsvirksomhet i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

8. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, eller som utøver forretningsvirksomhet i denne annen stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper anses for et fast driftssted for det annet.

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Uttrykket "fast eiendom" skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket skal under enhver omstendighet omfatte tilbehør til fast eiendom (herunder besetning og redskaper som anvendes i jordbruk, skogbruk og ved oppdrett av fisk og sjømat), rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip og luftfartøy anses ikke som fast eiendom.

3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på inntekt som oppebæres ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretak, og på inntekt av fast eiendom som anvendes ved utøvelse av selvstendige personlige tjenester.

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppebæres av et foretak i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretaket utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives dette faste driftssted.

2. Når et foretak i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsene i punkt 3, i hver kontraherende stat tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretak som utøvet samme eller lignende virksomhet under de samme eller lignende forhold og som opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretak hvis faste driftssted det er.

3. Ved fastsettelsen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.

4. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer for foretaket.

5. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er god og fyllestgjørende grunn for noe annet.

6. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

Skipsfart, luft- og veitransport

1. Fortjeneste oppebåret av et foretak i en kontraherende stat ved driften av skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport i internasjonal fart, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Bestemmelsen i punkt 1 får også anvendelse på fortjeneste oppebåret ved deltakelse i en "pool", et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.

3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får anvendelse på fortjeneste oppebåret av det felles norske, danske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), men bare i den utstrekning fortjenesten oppebåret av SAS Norge ASA, den norske interessent i Scandinavian Airlines System (SAS), svarer til dets andel i nevnte organisasjon.

Artikkel 9

Foretak med fast tilknytning til hverandre

1. I tilfelle hvor

- a) et foretak i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen kontraherende stat, eller
- b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i en kontraherende stat og et foretak i den annen kontraherende stat,

skal følgende gjelde:

Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretak blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak, kan enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretakene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretakets fortjeneste.

2. I tilfelle hvor en kontraherende stat medregner i fortjenesten til et foretak som er hjemmehørende i denne stat - og skattlegger i samsvar med dette - fortjeneste som et foretak i den annen kontraherende stat er blitt skattlagt for i denne annen stat, og denne medregnede fortjeneste er fortjeneste som ville ha tilfalt foretaket i den førstnevnte stat dersom vilkårene som ble avtalt mellom foretakene hadde vært slike som ville ha blitt avtalt mellom uavhengige foretak, da skal den annen stat foreta en passende justering av den skatt som er beregnet av denne fortjeneste, dersom den staten anser justeringen for å være begrunnet. Ved slik justering skal det tas hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser og de kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal om nødvendig rådføre seg med hverandre.

Artikkel 10

Utbytte

1. Utbytte som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slikt utbytte kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor det selskap som utdeler utbyttet er hjemmehørende og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis den virkelige rettighetshaver til utbyttet er en person bosatt i den annen kontraherende stat, skal den skatt som ilegges ikke overstige:
 - a) 5 prosent av utbyttets bruttobeløp hvis den virkelige rettighetshaver er et selskap (med unntak av interessentskap) som direkte innehar minst 20 prosent av kapitalen i det selskap som utdeler utbyttet; forutsatt at utbyttet er fritatt fra beskatning i denne annen stat;
 - b) 5 prosent av utbyttets bruttobeløp hvis:
 - (i) for så vidt angår Norge: det er oppebåret av Statens Pensjonsfond;
 - (ii) for så vidt angår Tyrkia: det er oppebåret av det statlige trygdefondet (Sosyal Güvenlik Fonu)

forutsatt at slike dividender er fritatt fra beskatning i denne annen stat;

- c) 15 prosent av utbyttets bruttobeløp i alle andre tilfelle.

Bestemmelsene i dette punkt berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste som utbyttet utdeles av.

3. Uttrykket "dividender" i denne artikkel betyr inntekt av aksjer, "jouissance" aksjer eller "jouissance" rettigheter, stiferandeler eller andre rettigheter som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i overskudd, samt inntekt av andre selskapsrettigheter som etter lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende er undergitt den samme skattemessige behandling som inntekt av aksjer.

4. Fortjeneste som oppbæres av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat ved forretningsvirksomhet utøvet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat kan – etter å ha blitt skattlagt etter artikkel 7 – skattlegges av det resterende beløp i den kontraherende stat hvor det faste driftssted ligger i henhold til punkt 2 (a) i denne artikkel.

5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til dividendene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og de rettigheter hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

6. Med forbehold for bestemmelsen i punkt 4 i denne artikkel, når et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat oppbærer fortjeneste eller inntekt fra den annen kontraherende stat, kan denne annen stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet, med mindre dividendene er utdelt til en person bosatt i denne annen stat, eller de rettigheter som dividendene utdeles av reelt er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Slike renter kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis den virkelige rettighetshaver til rentene er en person bosatt i den annen kontraherende stat, skal den skatt som ilegges ikke overstige:

a) 5 prosent av rentenes bruttobeløp hvis de utbetales til:

A) Før så vidt angår Norge:

- (i) Statens Pensjonsfond;
- (ii) Garanti-instituttet for eksportkreditt;
- (iii) Eksportfinans ASA; forutsatt at rentene helt eller hovedsakelig viderebetales til den norske regjering i henhold til 108 avtalen mellom Eksportfinans ASA og den norske regjering;

B) For så vidt angår Tyrkia:

- (i) det statlige trygdefondet (Sosyal Güvenlik Fonu);
- (ii) den tyrkiske eksport-importbank (Türkiye İhracat Kredi Bankası)

b) 10 prosent av rentenes bruttobeløp hvis de utbetales til en bank;

c) 15 prosent av rentenes bruttobeløp i alle andre tilfelle.

3. Uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 skal renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til regjeringen eller sentralbanken i den annen kontraherende stat være unntatt fra skatt i den førstnevnte stat.

4. Uttrykket "renter" i denne artikkel betyr inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsbrev, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom, og gjeldsfordringer av enhver art, så vel som all annen inntekt som i henhold til skattelovgivningen i den stat som inntekten skriver seg fra er likestilt med inntekt av utlånt kapital.

5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den fordring som foranlediger rentebetalingsen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

6. Renter skal anses for å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er denne stat selv, en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler rentene, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som den gjeld rentene betales av er knyttet til, og som rentene belastes, da skal slike renter anses å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller det faste sted ligger.

7. Når rentebeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det er legges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den

virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty som skrives seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slik royalty kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor royaltyen skrives seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis den virkelige rettighetshaver til royaltyen er en person bosatt i den annen kontraherende stat skal den skatt som ilegges ikke overstige 10 prosent av royaltyens bruttobeløp.
3. Uttrykket "royalty" i denne artikkel betyr betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av eller retten til å bruke, eller salg av enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder kinematografiske filmer og opptak for radio og fjernsyn, alle slags patenter, varemerker, mønster eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer eller for bruken av eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til royaltyen er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor royaltyen skrives seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.
5. Royalty skal anses for å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er denne stat selv, en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler royaltyen, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen reelt er knyttet til, og slik royalty blir belastet det faste driftssted eller det faste sted, da skal slik royalty anses å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller det faste sted ligger.
6. Når royaltybeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til

lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til øvrige bestemmelser i denne overenskomsten.

Artikkel 13

Formuesgevinst

1. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket) eller av fast sted som nevnt.
3. Gevinst oppbåret av et foretak i en kontraherende stat ved avhendelse av skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport drevet i internasjonal fart eller løsøre knyttet til driften av slike skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
4. Gevinst ved avhendelse av aksjer i et selskap hvis formue direkte eller indirekte hovedsakelig består av fast eiendom som befinner seg i en kontraherende stat kan skattlegges i denne stat.
5. Gevinst ved avhendelse av aksjer, obligasjoner og ethvert annet finansielt instrument som er utstedt av en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat dersom tidsrommet mellom ervervet og avhendelsen ikke overstiger ett år.
6. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn de som er omhandlet i de foranstående punkter i denne artikkel, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.

Artikkel 14

Selvstendige personlige tjenester (fritt yrke)

1. Inntekt som en fysisk person bosatt i en kontraherende stat oppbærer gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Imidlertid kan slik inntekt også skattlegges i den annen kontraherende stat dersom slikt yrke eller slik virksomhet er utøvet i den annen stat, og:
 - a) han i den annen stat har et fast sted som regelmessig står til hans rådighet for utøvelse av dette yrket eller denne virksomhet; eller

- b) han oppholder seg i denne annen stat med det formål å utøve dette yrket eller denne virksomhet i et eller flere tidsrom på til sammen 183 dager eller mer i en sammenhengende tolv måneders periode.

I slike tilfeller kan den annen stat bare skattlegge så meget av inntekten som henholdsvis kan tilskrives det faste sted eller som er oppebåret ved utøvelsen av yrket eller virksomheten under oppholdet i den annen stat.

2. Inntekt som et foretak i en kontraherende stat oppebærer gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Imidlertid kan slik inntekt også skattlegges i den annen kontraherende stat dersom slikt yrke eller slik virksomhet er utøvet i den annen stat, og:

- a) foretaket har et fast driftssted i den annen stat som yrket eller virksomheten er utøvet gjennom; eller
- b) yrket eller virksomheten er utøvet i et eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i en sammenhengende tolv måneders periode.

I slike tilfeller kan den annen stat bare skattlegge så meget av inntekten som kan tilskrives til henholdsvis det faste driftssted eller til yrket eller virksomheten som er utøvet i den annen stat.

Artikkel 15

Uselvstendige personlige tjenester (lønnsarbeid)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 18, 19 og 20 skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønnsarbeidet er utført i den annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skrives fra dette skattlegges i denne annen stat.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen kontraherende stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:

- a) mottakeren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende skatteår; og
- b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i den førstnevnte stat; og
- c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller et fast sted som arbeidsgiveren har i den annen stat.

3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, kan godtgjørelse mottatt for lønnsarbeid utført om bord i et skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport drevet i internasjonal fart av et foretak i en kontraherende stat, skattlegges i denne stat.

4. Når en person bosatt i en kontraherende stat mottar godtgjørelse for lønnsarbeid utført om bord i et luftfartøy drevet i internasjonal fart av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), skal slik godtgjørelse bare kunne skattlegges i denne staten.

Artikkel 16

Styregodtgjørelse

Styregodtgjørelse og lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat i egenskap av medlem av styret, eller et annet organ som utfører samme eller lignende funksjoner, i et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 17

Artister og idrettsutøvere

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, kan inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer ved personlig virksomhet utøvet i den annen kontraherende stat som artist, så som skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist eller musiker, eller som idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat.

2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av en artist eller en idrettsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, skattlegges i den kontraherende stat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.

3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse på inntekt som skriver seg fra virksomhet som artister eller idrettsutøvere utøver i en kontraherende stat hvis besøket i denne staten helt eller i det vesentlige er understøttet av offentlige midler fra den ene eller begge de kontraherende stater eller en av deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. I et slikt tilfelle skal inntekten skattlegges bare i den kontraherende staten der artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

Artikkel 18

Pensjoner, livrenter og underholdsbidrag

1. Med forbehold av bestemmelsene i punkt 2 i artikkel 19, skal pensjoner og lignende godtgjørelse som utbetales som vederlag for tidligere lønnsarbeid til en person bosatt i en kontraherende stat, bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Livrenter som oppbæres av og reelt tilhører en fysisk person bosatt i en kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Uttrykket "livrente" slik det er brukt i dette punkt betyr et fastsatt beløp, som betales periodisk til fastsatte tider i løpet av et bestemt antall år eller på livstid, i henhold til en forpliktelse til å foreta utbetalinger som vederlag for en fullt tilsvarende motytelse.

3. Underholdsbidrag og annet beløp til underhold som betales til en person bosatt i en kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Imidlertid skal ethvert underholdsbidrag eller annet beløp til underhold som betales av en person bosatt i en av de kontraherende stater til en person bosatt i den annen kontraherende stat, i den utstrekning det ikke er fradragsberettiget for betaleren, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat.

Artikkel 19

Offentlig tjeneste

1. a) Lønn og annen lignende godtgjørelse som utredes av en kontraherende stat eller av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person i anledning tjenester som er ytet denne stat eller forvaltningsmyndighet, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

b) Slik lønn og annen lignende godtgjørelse skal imidlertid bare kunne skattlegges i den annen kontraherende stat hvis tjenestene er utført i denne stat og mottakeren er bosatt i denne stat og:

- (i) er statsborger av denne stat; eller
- (ii) ikke bosatte seg i denne stat bare i den hensikt å utføre nevnte tjenester.

2. a) Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal enhver pensjon og annen lignende godtgjørelse som utredes av, eller belastes fond opprettet av, en kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person i anledning tjenester som er ytet denne stat eller forvaltningsmyndighet, bare kunne skattlegges i denne stat.

b) Slik pensjon og annen lignende godtgjørelse skal imidlertid bare kunne skattlegges i den annen kontraherende stat hvis den fysiske personen er bosatt i, og er statsborger av, denne stat.

3. Bestemmelsene i artiklene 15, 16, 17 og 18 skal få anvendelse på lønn og annen lignende godtgjørelse, og pensjon, i anledning tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en kontraherende stat, eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 20

Studenter og forskere

1. En student eller forretningslærling som er, eller umiddelbart før sitt opphold i en kontraherende stat var, bosatt i den annen kontraherende stat, og som oppholder seg i den førstnevnte stat utelukkende for sin utdanning eller opplæring, skal ikke skattlegges i denne stat for beløp, herunder stipendier, som han mottar til underhold, utdanning eller opplæring, forutsatt at disse beløp skrives seg fra kilder utenfor denne stat.
2. Likeledes skal en forsker som er statsborger av en kontraherende stat og som oppholder seg i den annen kontraherende stat hovedsakelig for å utføre forskningsarbeid i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger to år, ikke skattlegges i denne annen stat for stipendier som han mottar til sin forskning, forutsatt at disse beløp skrives seg fra kilder i den førstnevnte stat.
3. Bestemmelsene i punkt 2 skal ikke få anvendelse på stipendier som er mottatt i anledning forskningsarbeid som ikke er i offentlig interesse, men som hovedsakelig er til privat fordel for en eller flere bestemte personer.

Artikkel 21

Virksomhet utenfor kysten

1. Bestemmelsene i denne artikkel skal få anvendelse uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst.
2. En person bosatt i en kontraherende stat som driver virksomhet utenfor kysten av den annen kontraherende stat knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i denne annen stat, skal, med forbehold av punktene 3 og 4 i denne artikkel, med hensyn til denne virksomhet anses for å drive virksomhet i denne annen stat gjennom et fast driftssted der.
3. Bestemmelsene i punkt 2 og punkt 6 b) får ikke anvendelse dersom virksomheten er utøvet i et tidsrom som ikke overstiger 30 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende skatteår. Ved anvendelsen av dette punkt skal imidlertid følgende gjelde:
 - a) virksomhet utøvet av et foretak som er tilknyttet et annet foretak skal anses for å være utøvet av det foretak det er tilknyttet hvis den angjeldende virksomhet i vesentlig grad er den samme som den virksomhet som det sistnevnte foretak utøver;
 - b) to foretak skal anses for å ha tilknytning til hverandre hvis

- (i) et foretak i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen kontraherende stat, eller
- (ii) samme person eller personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i begge foretakene.

4. Fortjeneste oppebåret av et foretak i en kontraherende stat ved transport av forsyninger eller personell til et område eller mellom områder hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i en kontraherende stat, eller ved driften av taubåter og andre hjelpefartøy til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat der foretaket er hjemmehørende.

5. a) Med forbehold av underpunkt b) i dette punkt, kan lønn og lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i den annen kontraherende stat, skattlegges i denne annen stat i den utstrekning arbeidet er utført utenfor kysten av denne annen stat. Slik godtgjørelse skal imidlertid bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat hvis arbeidet er utøvet utenfor kysten for en arbeidsgiver som er bosatt i den førstnevnte stat og forutsatt at arbeidet er utøvet i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av en tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende skatteår.

b) Lønn og lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer i anledning av lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy som benyttes til transport av forsyninger eller personell til eller innen et område hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i en kontraherende stat, eller for lønnsarbeid utført om bord i taubåter eller andre hjelpefartøy til slik virksomhet, kan skattlegges i den stat hvor foretaket som utøver virksomheten er hjemmehørende.

6. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av:

a) rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse; eller

b) eiendeler som befinner seg i den annen kontraherende stat og som benyttes i forbindelse med undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i denne annen stat; eller

c) aksjer hvis verdi helt eller for den vesentligste del, direkte eller indirekte, skrives seg fra slike rettigheter eller slike eiendeler, eller fra slike rettigheter og slike eiendeler sett under ett,

kan skattlegges i denne annen stat.

I dette punkt betyr uttrykket "rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse" rettigheter til aktiva som skal utvinnes ved undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i den annen kontraherende stat, herunder rettigheter til andeler i eller fordeler av slike aktiva.

Artikkel 22

Annen inntekt

1. Inntekter som skriver seg fra en kontraherende stat, og som ikke er uttrykkelig omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan skattlegges i denne stat.
2. Inntekter som skriver seg fra kilder utenfor de to kontraherende stater, og som ikke er uttrykkelig omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den person som mottar vedkommende inntekt er bosatt.

Artikkel 23

Unngåelse av dobbeltbeskatning

1. Med forbehold av bestemmelsene i Norges lovgivning om godskrivning mot norsk skatt av skatt betalt i et område utenfor Norge (dog uten å påvirke de alminnelige prinsipper i denne artikkel),
 - a) når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Tyrkia skal Norge innrømme som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons inntekt, et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt på denne inntekten i Tyrkia.

Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres til den inntekt som kan skattlegges i Tyrkia.
 - b) Når, i henhold til enhver bestemmelse i denne overenskomst, inntekt som oppebæres av en person bosatt i Norge er unntatt fra beskatning i Norge, kan Norge likevel medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den norske skatten på inntekten med den del av inntektsskatten som kan tilskrives til den inntekt som skriver seg fra Tyrkia.

2. Med forbehold av bestemmelsene i Tyrkias lovgivning om godskrivning mot tyrkisk skatt av skatt betalt i et område utenfor Tyrkia (slik de til enhver tid gjelder, dog uten å påvirke de her alminnelige prinsipper),

- a) Norsk skatt som skal betales i henhold til Norges lover og overensstemmende med denne overenskomst av inntekt (herunder fortjeneste og skattbar gevinst) som en person bosatt i Tyrkia oppebærer fra kilder i Norge, skal innrømmes som fradrag i den tyrkiske skatt av slik inntekt. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den tyrkiske skatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres til slik inntekt.
- b) Når, i henhold til enhver bestemmelse i denne overenskomst, inntekt som oppebæres av en person bosatt i Tyrkia er unntatt fra beskatning i Tyrkia, kan Tyrkia likevel, ved beregning av skatten på den resterende inntekt til en slik bosatt person, ta hensyn til inntekten som er unntatt fra beskatning.

Artikkel 24

Ikke diskriminering

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal ikke i den annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under de samme forhold, særlig med hensyn til bosettelse. Denne bestemmelse skal, uansett bestemmelsene i artikkel 1, også få anvendelse på personer som ikke er bosatt i en av eller begge de kontraherende stater.
2. Statsløse personer som er bosatt i en kontraherende stat skal ikke i noen av de kontraherende stater være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt denne stats egne borgere under de samme forhold, særlig med hensyn til bosted.
3. Med forbehold av bestemmelsene i artikkel 10 punkt 4, skal beskatningen av et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat i denne annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretak i denne annen stat som utøver samme virksomhet.
4. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9 punkt 1, artikkel 11 punkt 7 eller artikkel 12 punkt 6 kommer til anvendelse, skal renter, royalty og andre utbetalinger fra et foretak i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige inntekt på de samme vilkår som tilsvarende utbetalinger ville vært om de hadde blitt utbetalt til en person bosatt i den førstnevnte stat.
5. Foretak i en kontraherende stat hvis kapital helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte av en eller flere personer som er bosatt i den annen kontraherende stat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning eller

forpliktelser i sammenheng hermed som andre lignende foretak i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

6. Disse bestemmelse skal ikke tolkes slik at de forplikter en kontraherende stat til å innrømme personer bosatt i den annen kontraherende stat slike personlige fradrag, fritak og nedsettelse ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.

Artikkel 25

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge kontraherende stater i forhold til ham medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomst, kan han – uansett hvilke rettsmidler som måtte være fastsatt i disse staters interne lovgivning - fremme sin sak for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 24 punkt 1, for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er statsborger. Saken må fremmes innen tre år fra den første underretning om tiltak som medfører beskatning i strid med bestemmelsene i denne overenskomst.

2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den bestrebe seg på å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst. Enhver avtale som måtte komme i stand skal legges til grunn uansett tidsfristene i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal ved gjensidig avtale bestrebe seg på å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av denne overenskomst måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i denne overenskomst.

4. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre, herunder gjennom et felles utvalg bestående av de kompetente myndigheter selv eller deres representanter, med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de foranstående punkter.

Artikkel 26

Utvexling av opplysninger

1. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal utveksle slike opplysninger som er overskuelig relevante for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst, eller for forvaltningen eller iverksettelsen av de interne lovbestemmelser som angår skatter av enhver art som utskrives på vegne av de kontraherende stater, eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Utveksling skal bare skje i den

utstrekning den beskatning som foreskrives, ikke er i strid med denne overenskomst. Utvekslingen av opplysninger er ikke begrenset av artiklene 1 og 2.

2. Opplysninger som er mottatt av en kontraherende stat i henhold til punkt 1, skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare åpenbares for personer eller myndigheter (herunder domstoler, tilsyns- og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve, eller å gjennomføre tvangsforføyninger eller annen rettsforfølging eller avgjøre klager vedrørende de skatter som nevnes i punkt 1. Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan åpenbare opplysningene under offentlige rettsmøter eller i judicielle avgjørelser. Uansett det foregående kan informasjon mottatt av en kontraherende stat brukes til andre formål når slik informasjon kan brukes til slike andre formål med hjemmel i begge stater lovgivning og de kompetente myndigheter i bistanndsstaten tillater slik bruk.

3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en kontraherende stat en forpliktelse til:

- a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning og administrative praksis;
- b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
- c) å gi opplysninger som vil åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder, eller opplysninger hvis åpenbaring ville stride mot allmenne interesser (ordre public).

4. Hvis en kontraherende stat har anmodet om opplysninger i medhold av denne artikkel, skal den annen kontraherende stat anvende sine midler for innhenting av opplysninger for å skaffe de anmodede opplysningene, selv om den annen stat ikke selv har behov for slike opplysninger til sine egne skatteformål. Begrensningene i punkt 3 gjelder for den forpliktelsen som følger av foregående setning, men ikke i noe tilfelle skal disse begrensningene tolkes slik at de tillater en kontraherende stat å avslå å skaffe opplysninger utelukkende fordi denne stat ikke har hjemlig interesse av slike opplysninger.

5. Ikke i noe tilfelle skal bestemmelsene i punkt 3 tolkes slik at de tillater en kontraherende stat å avslå fremskaffelsen av opplysninger utelukkende fordi opplysningene må innhentes fra en bank, annen finansiell institusjon, forvalter eller person som opptrer i egenskap av representant eller fullmektig, eller fordi opplysningene vedrører eierskapsinteresser i en person.

Bistand til innfordring av skatter

1. De kontraherende stater skal yte hverandre bistand til innfordring av skattekrav. Denne bistanden er ikke begrenset av artiklene 1 og 2. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan ved gjensidig avtale fastsette hvordan denne artikkel skal anvendes.
2. Uttrykket "skattekrav" slik det anvendes i denne artikkel, betyr et skyldig beløp som vedrører skatter av enhver art som utskrives på vegne av de kontraherende stater, eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, og som ikke er ilagt i strid med denne overenskomst eller noen annen overenskomst som de kontraherende stater har tiltrådt, samt renter, administrative straffetillegg og omkostninger til innfordring og sikring, som vedrører slikt beløp.
3. Når en kontraherende stat etter lovgivningen i denne stat ved tvang kan iverksette innfordringen av et skattekrav som skyldneren på dette tidspunktet etter lovgivningen i denne stat, ikke kan hindre innfordringen av, skal dette skattekravet, etter anmodning fra de kompetente myndigheter i denne stat, godtas av de kompetente myndigheter i den annen kontraherende stat med hensyn til innfordring. Skattekravet skal innfordres av denne annen stat i samsvar med bestemmelsene i dens lovgivning om tvangsforføyninger og innfordring av dens egne skattekrav, som om skattekravet var den annen stats eget skattekrav.
4. Når et skattekrav i en kontraherende stat er et krav som denne stat i henhold til sin lovgivning kan treffe tiltak for å sikre innfordringen av, skal dette kravet etter anmodning fra de kompetente myndigheter i denne stat, godtas av den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med hensyn til å treffe sikringstiltak. Den annen stat skal treffe tiltak for å sikre skattekravet i henhold til sin egen lovgivning som om skattekravet var et skattekrav i den annen stat, selv om skattekravet på det tidspunkt slike tiltak blir iverksatt, ikke kan innfordres ved tvang i den førstnevnte stat eller skyldneren har en rett til å forhindre at det kreves inn.
5. Uansett bestemmelsene i punktene 3 og 4 skal et skattekrav som en kontraherende stat har godtatt for de formål som nevnes i punktene 3 og 4, ikke på grunn av sin egenskap som skattekrav, undergis de tidsfrister eller få den prioritet som gis et skattekrav i henhold til lovgivningen i denne stat. I tillegg skal et skattekrav som en kontraherende stat har godtatt for de formål som nevnes i punktene 3 og 4, ikke i denne stat få noen form for prioritet som i henhold til lovgivningen i den annen kontraherende stat, kan anvendes på dette skattekravet.

6. Med hensyn til eksistensen eller gyldigheten av en kontraherende stats skattekrav, eller beløpet som kravet lyder på, kan det ikke fremmes søksmål for domstolene eller forvaltningsorganene i den annen kontraherende stat.

7. Når et skattekrav, på noe tidspunkt etter at en kontraherende stat har fremmet en anmodning etter punktene 3 eller 4 og før den annen kontraherende stat har innfordret og overført det aktuelle skattekravet til den førstnevnte stat, opphører å være
- når det gjelder en anmodning etter punkt 3, et skattekrav som den førstnevnte stat ved tvang kan iverksette innfordringen av etter lovgivningen i denne stat og som skyldneren på det tidspunkt og i henhold til lovgivningen i denne stat, ikke kan forhindre innfordringen av; eller
 - når det gjelder en anmodning etter punkt 4, et skattekrav som det i den førstnevnte stat i henhold til denne stats lovgivning, kan treffes tiltak for å sikre innfordring av,

skal den kompetente myndighet i den førstnevnte stat omgående gi beskjed om disse omstendighetene til den kompetente myndighet i den annen stat. Den annen stat kan velge om den førstnevnte stat enten skal suspendere eller trekke tilbake sin anmodning.

8. Bestemmelsene i denne artikkel skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en kontraherende stat en forpliktelse til:

- å sette i verk tiltak som er i strid med lovgivningen eller administrativ praksis i denne eller den annen kontraherende stat;
- å sette i verk tiltak som den anser for å være i strid med allmenne interesser (ordre public);
- å yte bistand dersom den annen kontraherende i henhold til denne stats lovgivning eller administrative praksis, ikke har benyttet alle rimelige midler med hensyn til henholdsvis innfordring eller sikring;
- å yte bistand i de tilfeller hvor den administrative byrden for denne stat åpenbart ikke står i forhold til den fordel som den annen kontraherende stat oppnår.

Artikkel 28

Medlemmer av diplomatiske stasjoner og konsulat

1. Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

2. I den utstrekning inntekt ikke er undergitt beskatning i mottakerstaten på grunn av skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige internasjonale avtaler, skal beskatningsretten være forbeholdt senderstaten.

Artikkel 29

Ikrafttredelse

1. Hver av de kontraherende stater skal gjøre kjent for den annen stat gjennom diplomatiske kanaler når de krav som stilles etter dens lovgivning for å sette denne overenskomst i kraft, er gjennomført. Denne overenskomst trer i kraft på datoen for mottakelsen av den siste av disse bekjentgjørelser, og dens bestemmelser skal ha virkning for skatter med hensyn til alle inntektsperioder som begynner på eller etter den første dag i januar i det år som følger etter det år da overenskomsten trer i kraft.

2. Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tyrkia til unngåelse av dobbeltbeskatning og til regulering av enkelte andre spørsmål med hensyn til skatter av inntekt og formue, undertegnet i Ankara den 16. desember 1971, skal opphøre å ha virkning fra den datoen da denne overenskomst får virkning etter bestemmelsene i punkt 1 i denne artikkel.

Artikkel 30

Opphør

Denne overenskomst skal forbli i kraft inntil den blir oppsagt av en kontraherende stat. Hver av de kontraherende stater kan si opp overenskomsten, gjennom diplomatiske kanaler, ved å gi varsel om opphør minst seks måneder før utløpet av ethvert kalenderår som følger etter et tidsrom på fem år fra ikrafttredelsesdatoen for denne overenskomst. I et slikt tilfelle skal overenskomsten opphøre å ha virkning for skatter med hensyn til alle inntektsperioder som begynner på eller etter den første dag i januar i det år som følger etter det år varselet blir gitt.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i to eksemplarer i Ankara den 15. januar 2010 på det tyrkiske, norske og engelske språk, slik at alle tre tekster har lik gyldighet. I tilfelle fortolkningstvill mellom tekstene, skal den engelske tekst være avgjørende.

**For Republikken Tyrkias
Regjering:**

Mehmet KILCI
Direktør for Inntektsadministrasjon

**For Kongeriket Norges
Regjering:**

Cecile LANDSVERK
Ambassadør

PROTOKOLL

Ved undertegningen av overenskomsten mellom Republikken Tyrkia og Kongeriket Norge til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunddragelse med hensyn til skatter av inntekt, er de undertegnede blitt enige om at følgende bestemmelser skal utgjøre en integrerende del av overenskomsten.

1. Til punkt 1 i artikkel 7

Fortjeneste som oppbæres fra salg av varer av samme eller lignende art som de som selges gjennom et fast driftssted, eller fortjeneste fra annen forretningsvirksomhet av samme eller lignende art som den som drives gjennom et fast driftssted, kan tilordens dette faste driftssted dersom det er påvist at transaksjonen har blitt benyttet for å unngå skattlegging i den stat hvor det faste driftssted ligger.

2. Til punkt 3 i artikkel 7

Ved fastsettelsen av et fast driftssteds fortjeneste skal det ikke innrømmes fradrag for utbetalinger i form av renter, royalties, kommisjoner eller andre lignede utbetalinger til foretaket selv eller til andre faste driftssteder til hel eller delvis dekning av utgifter eller tap for foretaket selv eller andre faste driftssteder som ligger i utlandet. I overensstemmelse med punkt 3 i artikkel 7 i overenskomsten, kan imidlertid det faste driftssted gjøre fradrag for renter, royalties, kommisjoner og andre lignende utbetalinger (herunder utgifter til forskning og utvikling) som er pådratt i anledning det faste driftssted.

3. Til punkt 2 (b) i artikkel 10 og punkt 2 (a) i artikkel 11

Det er enighet om at punkt 2 (b) i artikkel 10 and punkt 2 (a) i artikkel 11 kommer til anvendelse også om utbetalingen skjer til sentralbanken i Norge i egenskap av å være forvalter for Statens Pensjonsfond, forutsatt at slike dividender eller renter blir viderebetalt til Statens Pensjonsfond.

4. Til punkt 3 i artikkel 10

Det er enighet om at uttrykket "dividender" omfatter betaling av utbyttekompensasjon fra en innlåner til en utlåner i henhold til en avtale om verdipapirlån. Med "utbyttekompensasjon" menes et beløp som motsvarer den dividende er utdelt på de innlånte aksjer i løpet av låneperioden.

Det er enighet om at uttrykket "dividender" i forhold til Tyrkia omfatter inntekt oppbåret fra et investeringsfond eller en investeringstrust.

5. Til punkt 3 i artikkel 12

Det er enighet om at bestemmelsene i artikkel 13 kommer til anvendelse når betalingen er mottatt som vederlag for salg av eiendelen, med mindre det er påvist at den

aktuelle betalingen ikke er betaling for en virkelig avhendelse av eiendelen. I et slikt tilfelle skal bestemmelsene i artikkel 12 få anvendelse.

6. Til punkt 3 i artikkel 13

Det er enighet om at punkt 3 i artikkel 13 kommer til anvendelse uansett om skipene, luftfartøylene eller kjøretøylene for veitransport ble drevet av en person bosatt i en av de kontraherende stater eller ikke.

7. Til punkt 5 i artikkel 13

Det er enighet om at uttrykket "finansielt instrument" i punkt 5 i artikkel 13 omfatter især:

- a) en gjeldsobligasjon;
- b) en egenkapitalandel;
- c) en forsikringspolise;
- d) en andel i et interessentskap, en trust eller et dødsbo, eller enhver rettighet i slik en andel;
- e) et edelt metall;
- f) en garanti, en akseptert veksel eller erstatning for noe som er beskrevet i punktene (a), (b), (d) or (e); eller
- g) en opsjon eller en kontrakt vedrørende fremtidig levering av varer, penger eller noe som er beskrevet i punktene (a) til (f).

8. Til punkt 2 i artikkel 15

Det er enighet om at punkt 2 i artikkel 15 ikke kommer til anvendelse på godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat ("arbeidstakeren") mottar og som er betalt av, eller på vegne av, en arbeidsgiver bosatt i denne stat i anledning arbeid som er utført i den annen kontraherende stat, hvis:

- a) arbeidstakeren i løpet av ansettelsesforholdet utfører tjenester for en annen person enn arbeidsgiveren som, direkte eller indirekte, har tilsyn med, styrer eller kontrollerer den måte tjenestene blir utført på; og
- b) arbeidsgiveren ikke er ansvarlig for resultatet av det arbeid som mottakeren utfører.

9. Til artikkel 18

Det er enighet om at dersom Tyrkia, etter datoen for undertegning av denne overenskomst, inngår en skatteavtale med en stat som er part i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde som tillater denne stat å skattlegge pensjoner og andre lignende godtgjørelser som skriver seg fra denne stat, og som utbetales til en person bosatt i Tyrkia i anledning tidligere lønnsarbeid, skal artikkel 18 i denne overenskomst revideres. Det samme gjelder punkt 2 i artikkel 10, punkt 2 i artikkel 11 og punkt 2 og 3 i artikkel 12.

10. Til artikkel 24

Det er enighet om at artikkel 24 bare kommer til anvendelse på skatter som er omfattet av artikkel 2.

11. Til punkt 2 i artikkel 25

For så vidt angår punkt 2 i artikkel 25 er det enighet om at en eventuell refusjon i Tyrkia som følge av en gjensidig avtale må kreves av skattyteren i løpet av en periode på ett år etter at skatteadministrasjonen har underrettet skattyteren om utfallet av den gjensidige overenskomst.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne protokoll.

Utferdiget i to eksemplarer i Ankara den 15 Januär 2010 på det tyrkiske, norske og engelske språk, slik at alle tre tekster har lik gyldighet. I tilfelle fortolkningstvil mellom tekstene, skal den engelske tekst være avgjørende.

**For Republikken Tyrkias
Regjering:**

**For Kongeriket Norges
Regjering:**

Mehmet KILCI
Direktør for Inntektsadministrasjon

Cecile LANDSVERK
Ambassadør